

Դանիելի գիրքը - հարյուր երեսուներորդ

ԱՄՆ-ի մարգարեական անցումը. Վեցերորդ թագավորությունից դեպի եռակի միություն

Jeff Pippenger

2024-03-11

Երբ Միացյալ Նահանգները գործադրի շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքը, այն կդադարի լինել Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը և կանցնի Ժամանակակից Հռոմի եռամիասնության մեկ երրորդը լինելու վիճակին: Նախագահը, որ կգործադրի կիրակնօրյա օրենքը, կլինի վերջին նախագահը, և նա կլինի Հանրապետական կուսակցության նախագահ: Սա հաստատվում է երկու վկաների վրա:

Աբրահամ Լինքոլնը, որը առաջին Հանրապետական նախագահն էր, 1863 թվականին «արտասանեց» Ազատագրման հռչակագիրը, որը երկրի գազանի մարգարեական պատմության մեջ խոսելու միջին հանգրվանն էր: Երբ Լինքոլնը 1863 թվականին «արտասանեց» Ազատագրման հռչակագիրը, նա առաջին Հանրապետական նախագահն էր, այսպիսով նախապատկերելով վերջին Հանրապետական նախագահին: Աբրահամ Լինքոլնը ներկայացնում է երկրի գազանի առաջին ժամանակաշրջանի վերջին հանգրվանը և նաև երկրի գազանի երկրորդ ժամանակաշրջանի առաջին հանգրվանը: Հիսուսը միշտ ավարտը պատկերում է սկզբով: Երբ երկրի գազանը, երկու ժամանակաշրջաններից վերջինի ավարտին, վիշապի պես խոսի, նախագահը կլինի Հանրապետական նախագահ, ինչպես որ Լինքոլնով է նախապատկերված:

Վերջին նախագահի Հանրապետական նախագահ լինելու երկրորդ վկայությունն այն ժամանակաշրջանն է, որը սկսվեց վերջի ժամանակում՝ 1989 թվականին, Ռոնալդ Ռեյգանի հետ: 1989 թվականից մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքն ընկած մարգարեական ժամանակաշրջանը ներկայացված է եղել 508-ից 538 թվականների պատմության մեջ պապական Հռոմի գահին նստելու համար նախապատրաստության մարգարեական ժամանակաշրջանով: 538 թվականին հակաքրիստոսի գորացման համար նախատեսված այդ մարգարեական նախապատրաստության ժամանակաշրջանը նախակերպված էր Քրիստոսի երեսնամյա պատրաստության միջոցով, այսինքն՝ Նրա ծնունդից մինչև Նրա մկրտությունը:

Նեղը ուներ երեսունամյա պատրաստության շրջան, որը կեղծում էր Քրիստոսի երեսուն տարվա պատրաստությունը: Երեսունամյա պատրաստության շրջանը Քրիստոսի, ինչպես նաև նեղի համար, երկու վկա է ներկայացնում այն պատրաստության շրջանի վերաբերյալ, որ վերաբերում է շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ մահաբեր վերքի բժշկությանը: Այդ պատրաստության շրջանը սկսվեց վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին, ինչպես Քրիստոսի պատրաստության շրջանն էլ սկսվեց Նրա ծննդյան պահին, որը Նրա մարգարեական պատմության մեջ նշանավորեց վախճանի ժամանակը:

Վերջին նախագահից առաջ Դանիել տասնմեկերորդ գլխի երկրորդ համարը սովորեցնում է, որ պիտի լինեն վեց նախագահներ, որոնք կհասնեն մինչև այն հարուստ նախագահը, որը «խտվեցնում է» գլոբալիստների տիրույթը: Այդ վեց նախագահներից առաջինը հանրապետական Ռոնալդ Ռեյգանն էր: Ռոնալդ Ռեյգանը և Աբրահամ Լինքոլնը ներկայացնում են երկու վկաներին: 1863 թվականի ապստամբության ուղենիշը և 1989 թվականին սկսվող նախագահների շարքը ճշգրտորեն մատնանշում են Միացյալ Նահանգների վերջին նախագահի բնութագրերը:

Ռոնալդ Ռեյգանը առաջինի խորհրդանիշն է և, հետևաբար, պատկերում է վերջինին: Ռեյգանը նախկին մեդիաաստղ էր, նախկին դեմոկրատ, որը փոխվելով դարձել էր հանրապետական: Նա հայտնի էր անգլերեն լեզվի սադրիչ գործածությամբ: Նա հայտնի էր իր հումորի զգացումով: Նա բացեիքաց իրեն բողոքական էր հռչակում, սակայն ցույց տվեց, որ իրականում չէր հասկանում, թե ինչ է նշանակում բողոքական լինել, երբ դաշինք կազմեց աստվածաշնչյան մարգարեության նեոի հետ:

Նա ամերիկամետ էր և քաղաքականապես՝ անվախ: Նրան նախորդել էր ժամանակակից քաղաքականության այդ դարաշրջանի ամենաանարդյունավետ նախագահը, և նրա նախորդը տեղի էր տվել արմատական իսլամի պահանջներին: Թերևս ամենանշանակալից բանը, որ նա հայտարարեց և որի իրագործման համար նրան արժանին են մատուցում, այն էր, երբ ասաց. «Պարոն Գորբաչով, քանդեցե՛ք այս պատը»:

Դոնալդ Թրամփը վերջինի խորհրդանիշն է, և ուստի ներկայացվել է առաջինով: Թրամփը նախկին մեդիաաստղ էր, նախկին դեմոկրատ, որ դարձել էր հանրապետական: Նա հայտնի է անգլերեն լեզվի սադրիչ գործածությամբ: Նա հայտնի է իր հումորի զգացումով: Նա դավանաբար բողոքական է, սակայն ցույց է տվել, որ իրականում չի հասկանում, թե ինչ է նշանակում բողոքական, և շուտով գալու կիրականորյա օրենքի ժամանակ նա դաշինք կկազմի Աստվածաշնչյան մարգարեության նեոի հետ:

Նա ամերիկամետ է և քաղաքականապես՝ անվախ: Նրան նախորդել էր արդի քաղաքականության այդ դարաշրջանի ամենաանարդյունավետ նախագահը, և երբ նա 2024 թվականին վերընտրվի, նա կրկին նախորդված կլինի արդի քաղաքականության դարաշրջանի նոր ամենաանարդյունավետ նախագահով: Երկու դեպքում էլ նրա նախորդները հայտնի են արմատական իսլամի պահանջներին խոնարհվելու համար: Անշուշտ, ամենակարևոր բանը, որ նա երբևէ ասել է, և որի իրականացումը նրան կվերագրվի, հետևյալն է. «Կառուցե՛ք պատը»:

Սա չի նշանակում պնդել, թե Ջիմի Քարթերը, Բարաք Հուսեյն Օբաման և Ջո Բայդենը իրենց նախագահության ընթացքում չափազանց արդյունավետ չեն եղել. պարզապես նրանց արդյունավետությունը հիմնված էր Միացյալ Նահանգների Սահմանադրության մեջ ամրագրված սկզբունքները քայքայելու ուղղությամբ նրանց գործի վրա՝ հենց այն փաստաթղթի, որը նրանցից յուրաքանչյուրը երդվել էր պահպանել և պաշտպանել, ինչպես նաև այն իրողության վրա, որ Քարթերը թույլ տվեց, որ իսլամը պատանդներ

պահի մինչև Ռեյգանի ընտրությունը, և որ Օբաման ներողամտության շրջագայություն իրականացրեց դեպի իսլամական աշխարհը և առնվազն մեկ միլիարդ դոլար կանխիկ տրամադրեց արմատական իսլամի հիմնական բանկին, իսկ Բայդենի՝ իսլամին սատարելու վերաբերյալ արձանագրությունն այնքան երկար է, որ թվարկելն իսկ հնարավոր չէ:

Ռոնալդ Ռեյգանը իրականացրեց «երկաթյա վարագույր» կոչվող խորհրդանշական պատը քանդելու գործը, և 1989 թվականի նոյեմբերի 11-ին Բեռլինյան պատը փլվեց՝ այդ հոգևոր նվաճումը բառացի ուղենիշով նշանավորելու համար: Թրամփը կքանդի Եկեղեցու և Պետության բաժանման խորհրդանշական պատը, և երրորդ Վա՛յը այդ իրադարձության համար բառացի ուղենիշ կտրամադրի: Այդ իրադարձությամբ կավարտվի հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակաշրջանը, որը սկսվել էր երրորդ Վա՛յի իսլամի գալուստով, ինչը բառացի ուղենիշ էր տրամադրել՝ ցույց տալու համար, որ կնքման ժամանակաշրջանի հոգևոր գործը սկսվել էր: 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ը ապահովեց հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի երեք բառացի պատմական նշանների միջնակետը:

Այդ կնքման պատմության մեջ Ռոնալդ Ռեյգանից ի վեր վեցերորդ նախագահը խորհրդանշականորեն, քաղաքական իմաստով, սպանվեց անհուն փոսից ելնող գազանի կողմից: Կնքման ժամանակի սկզբում անհուն փոսից ելնող գազանը իսլամն էր՝ ներկայացնելով Մուհամմեդին՝ կեղծ մարգարեի խորհրդանիշը: Կնքման ժամանակի ավարտին անհուն փոսից ելնող գազանը կաթոլիկության ծովային գազանն է, որի մահացու վերքը ապա բժշկվում է: Կնքման ժամանակի միջնամասում վեր ելնող անհուն փոսից գազանը աթեիզմի գազանն է՝ վիշապը: Անհուն փոսից ելնող վիշապ-գազանը, կնքման ժամանակի միջնամասում, Սպանում է Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի երկու վկաներին:

ԱՄՆ-ի Քաղաքացիական պատերազմի ստրկամետ դեմոկրատական վիշապական խմբակցությունը բառացիորեն սպանեց առաջին հանրապետական նախագահին: Քաղաքացիական պատերազմը պաշտոնապես ավարտվեց 1865 թվականի ապրիլի 9-ին, իսկ Լինքոլնը մահացավ մեկ շաբաթ անց՝ 15-ին, թեև նրան նախորդ օրը էին կրակել: Պատերազմը ավարտվեց յոթերորդ օրվա Շաբաթում, և Լինքոլնը մահացավ յոթերորդ օրվա Շաբաթում:

Գլոբալիստները, որոնք արթնացվել էին (գրգռվել էին) հարուստ և հզոր նախագահի դեմ, 2020 թվականի նոյեմբերի 3-ին իրականացրին քաղաքական սպանություն: Անհուն փոսից ելնող այդ գազանը ներկայացնում էր վիշապ-գազանին, որը խորհրդանշորեն սպանեց վերջին հանրապետական նախագահին, ինչպես նախապատկերվել էր առաջին հանրապետական նախագահի բառացի մահով: Աստծո Խոսքը ցույց է տալիս, որ այն բանից հետո, երբ աշխարհը ցնծաց նրա մահվան վրա, նա կանգնելու էր իր ոտքերի վրա: Մենք այժմ 2024 թվականին ենք, և ակնհայտ է, որ Թրամփը կրկին կենդանացել է՝ չնայած նրա դեմ գործի դրվող ողջ իրավական հետապնդմանը, ստերին, քարոզչությանը և գումարներին:

Այն հակամարտության մեջ, որ դրսևորվում է Միացյալ Նահանգներում և այսպիսով նախապատկերում է նույն հակամարտությունը աշխարհում, ներքևից՝ սատանայական մի գործություն պիտի վեր ելնի այն ժամանակ, երբ վերևից իջնում է Աստծո գործությունը, ինչպես ներկայացված է վերջին անձրևով:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի պատմության մեջ, մինչև Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքը, երրորդ Վայ-ի իսլամը անդունդից դուրս եկավ որպես ծուխ՝ ներկայացնելով այդ պատմության սկզբում այրվող շենքերի ծուխը: 2016 թվականին գլոբալիստների կոմունիստական «վոք»-իզմը վեր ելավ՝ սպանելու երկու վկաներին: Այնուհետև, շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, պապականությունը, որը այնժամ պիտի դառնա յոթից եղող ութերորդ գազանը, պիտի բարձրանա երկրի գահին, երբ նրա մահաբեր վերքը բժշկվի:

Գազանները, որոնք ներկայացնում են այն իշխանությունը, որ գալիս է ներքևից, այն ժամանակ, երբ վերջին անձրևը թափվում է որպես վերևից եկող գործություն, ներկայացնում են մարգարեական «Ճշմարտություն»: Առաջինը, որ պետք է ծխի պես բարձրանա, երրորդ Վա յի իսլամն է, այն ժամանակ, երբ հնչում է Հայտնության տասնութերորդ գլխի առաջին ձայնը, և այն բարձրանում է, երբ վերջին անձրևը սկսում է «չափվել»: Վերջին գազանը, որ բարձրանում է, պապականությունն է, այն ժամանակ, երբ հնչում է Հայտնության տասնութերորդ գլխի երկրորդ ձայնը, և այն բարձրանում է, երբ վերջին անձրևը թափվում է առանց չափի:

Առաջինը նախատիպում է վերջինին, իսկ մեջտեղում բարձրացող գազանը աթեիստական գլոբալիզմի այն գազանն է, որը 2020 թվականին սպանեց երկու վկաներին: Մի վկան բողոքական եղջյուրն էր, իսկ մյուսը՝ հանրապետական եղջյուրը: Աթեիզմի գազանի հետ կապված ապստամբությունն ու անարխիան ներկայացված են եբրայական այբուբենի տասներեքերորդ տառով, և անդունդից ելնող այդ գազանը հասավ առաջին և վերջին՝ անդունդից ելնող գազանների միջև, ինչը կազմում է եբրայական «Ճշմարտություն» բառի սահմանումը, նույնիսկ եթե դա այնպիսի ճշմարտություն է, որը նույնականացնում է այն սատանայական իշխանությունը, որ գալիս է ներքևից այն ժամանակ, երբ երկնային իշխանությունը գալիս է վերևից:

Երկու վկաները սպանվելուց երեքուկես օր անց սկսեց հնչել մի «միջին ձայն»: Դա «անապատում աղաղակողի ձայնն» էր: Այդ ձայնը Ուխտի Պատգամաբերի ճանապարհը պատրաստող պատգամաբերի ձայնի «վերջավորումն» էր և Եդիայի ձայնի սկիզբը, որը կանչում էր տղամարդկանց և կանանց դեպի Կարմեղոս լեռը:

«Եդրայրեն՝ ր և քույրեն՝ ր, օ՛հ, եթե կարողանայի մի բան ասել՝ ձեզ արթնացնելու համար այս ժամանակի կարևորությանը, այժմ կատարվող իրադարձությունների նշանակությանը: Ձեր ուշադրությունը հրավիրում եմ այժմ կատարվող այն ագրեսիվ շարժումների վրա, որոնք ուղղված են կրոնական ազատության սահմանափակմանը: Աստծո սրբագործված հուշարձանը տապալվել է, և նրա տեղում աշխարհի առջև կանգնած է մի կեղծ շաբաթ, որը ոչ մի սրբություն չի կրում: Եվ մինչ խավարի գործությունները ներքևից գրգռում են տարրերը, երկնքի Տեր Աստված վերևից գործություն է ուղարկում՝ դիմագրավելու այս արտակարգ

դրությանը՝ Իր կենդանի գործակալություններին արթնացնելով, որպեսզի նրանք բարձրացնեն երկնքի օրենքը: Այժմ, հենց այժմ է մեր ժամանակը՝ աշխատելու օտար երկրներում: Երբ Ամերիկյան՝ կրոնական ազատության երկիրը, միանա պապությանը՝ խիղճը բռնադրելու և մարդկանց հարկադրելու պատվել կեղծ շաբաթը, աշխարհի ամեն մի երկրի ժողովուրդը կառաջնորդվի հետևելու նրա օրինակին: Մեր ժողովուրդը նույնիսկ կիսով չափ արթուն չէ, որպեսզի իր հասանելի միջոցներով անի իր կարողության սահմաններում ամեն ինչ՝ նախազգուշացման պատգամը տարածելու համար:»

«Երկնքի Տեր Աստվածը չի ուղարկի Իր դատաստանները աշխարհի վրա անհնազանդության և հանցանքի համար, մինչև որ չուղարկի Իր պահապաններին՝ նախազգուշացումը տալու համար: Նա չի փակի փորձության ժամանակահատվածը, մինչև որ պատգամը ավելի հստակորեն չհռչակվի: Աստծո օրենքը պետք է մեծարվի. նրա պահանջները պետք է ներկայացվեն իրենց ճշմարիտ, սուրբ բնույթով, որպեսզի ժողովուրդը բերվի որոշելու՝ հօգուտ թե ընդդեմ ճշմարտության: Սակայն գործը կկրճատվի արդարությամբ: Քրիստոսի արդարության պատգամը պետք է հնչի երկրի մի ծայրից մինչև մյուսը՝ Տիրոջ ճանապարհը պատրաստելու համար: Սա է Աստծո փառքը, որ եզրափակում է երբորդ հրեշտակի գործը»: Վկայություններ, հատոր 6, 18, 19:

2023 թվականի հուլիսի վերջում սկսված պատգամն այժմ «հստակորեն հռչակում է» «նախազգուշացումը»՝ մատնանշելով «այս ժամանակի կարևորությունը, այժմ տեղի ունեցող իրադարձությունների նշանակությունը»: Այն հստակորեն նույնացնում է «խավարի գործությունները», որոնք «ներքնից գրգռում են տարրերը», և այն, որ «երկնքի Տեր Աստվածը» 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին սկսեց «վերնից գործություն ուղարկել»: Այն «հնչեցնում է» «Քրիստոսի արդարության պատգամը» «երկրի մի ծայրից մինչև մյուսը»: Արդեն իսկ ամենաբարձր ժամանակն է «արթնանալու» «այս ժամանակի կարևորությանը», որովհետև Աստված այժմ պատրաստվում է սկսել «Աշխարհի վրա ուղարկել Իր դատաստանները՝ անհնազանդության և հանցանքի համար»:

Մարգարեության այն գիծը, որում 1989 թվականը ներկայացված է որպես վախճանի ժամանակ Դանիել 11-ի քառասուններորդ համարում, շեշտադրում է մարգարեության այն ներքին գծի արտաքին պատմությունը, որում 1798 թվականը ներկայացված է որպես վախճանի ժամանակ Դանիել 11-ի քառասուններորդ համարում: 1989 թվականից սկսվող մարգարեական պատմությունը այդ համարում բացահայտում է պապական Հռոմի մահացու վերքի բժշկության եռաբայլ ընթացքը: 1989 թվականից մինչև այդ վերքի բժշկվելը՝ շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, ներկայացվում է մի որոշակի մարգարեական ժամանակաշրջան: Դանիել 11-ի երկրորդ համարը հավելում է երկրորդ մի գիծ՝ 1989 թվականից սկսած Ռոնալդ Ռեյգանով նույնականացնելով Միացյալ Նահանգների նախագահների մարգարեական դերը: Կիրակնօրյա օրենքին տանող այդ մարգարեական ժամանակաշրջանը երկրորդ վկայություն ունի այն երեսուն տարվա պատրաստության մեջ, որն իրականացվեց 508-ից մինչև 538 թվականներին, երբ պապականությունը առաջին անգամ գահ բարձրացավ և հենց նույն տարում ընդունեց կիրակնօրյա օրենք:

Քրիստոսը մկրտվեց և Իր երեքուկես տարվա ծառայությունը սկսեց, երբ երեսուն տարեկան էր: Պապականությունը Քրիստոսի սատանայական կեղծօրինակն է, և 508-ից մինչև 538 թվականների երեսուն տարիները կեղծօրինակում են Քրիստոսի կյանքի առաջին երեսուն տարիները, որոնք Նրան բերեցին դեպի Իր մկրտությունը: Նրա երեքուկես տարվա ծառայությունը կեղծօրինակվեց այն երեքուկես մարգարեական տարիներով, որոնց ընթացքում պապականությունը աշխարհին ներկայացրեց իր մահվան ծառայությունը՝ որպես Քրիստոսի կյանքի ծառայության կեղծօրինակ:

Իր ծառայության ավարտին Նա մահացավ, յոթերորդ օրը հանգստացավ գերեզմանում, ապա հարություն առավ: 1798 թվականին, պապության սատանայական ծառայության ավարտին՝ մարգարեական երեքուկես տարիների լրանալուց հետո, պապությունը ստացավ իր մահացու վերքը, ապա յոթանասուն խորհրդանշական տարիներ մոռացվեց, մինչև որ հարություն է առնում որպես այն ութերորդը, որ յոթից է: Քրիստոսը հարություն առավ շաբաթվա առաջին օրը, սակայն հաջորդականությամբ առաջին օրը «ութերորդ» օրն է, և այն այն «յոթից» է, որ Քրիստոսը ստեղծեց: Ութը, որպես թիվ, ներկայացնում է «հարություն», և պապությունը հարություն է առնում, որովհետև այն Աստվածաշնչի մարգարեության թագավորություններից միակ թագավորությունն է, որ նույնացվել է որպես մահացու վերք ստացող:

Պողոսը ցույց է տալիս, որ երբ Աստված հին Իսրայելին անցկացրեց Կարմիր ծովով, մկրտությունը խորհրդանշականորեն ներկայացված էր դրանում:

Ավելին, եղբայրներ՝ յ, չեմ ուզում, որ անտեղյակ լինեք, թե մեր բոլոր հայրերը ամպի տակ էին, և բոլորը ծովով անցան, և բոլորը Մովսեսին մկրտվեցին ամպի մեջ և ծովի մեջ: Ա Կորնթացիս 10:1, 2.

Հոգևոր Իսրայելի համար մկրտության արարողությունը փոխարինեց բառացի Իսրայելի համար թլփատության արարողությանը, իսկ թլփատությունը պետք է կատարվեր ութերորդ օրը: Ուստի Քրիստոսը հարություն առավ ութերորդ օրը, որը յոթից է, և երբ պապականությունը հարություն է առնում որպես ութերորդը, որը յոթից է, դա սատանայական զուգահեռն է Քրիստոսի գծին: Պապականության գահ բարձրացվելու համար եղած պատրաստության երեսուն տարիները նախակերպավորված էին Քրիստոսի կյանքի երեսուն տարիներով՝ որպես նախապատրաստություն Նրա մկրտությանը, Նրա ծառայությանը և մահվանը: Այդ երկու գծերն էլ մատնանշում են մի ժամանակաշրջան, որը տանում է աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության մահվանը: Երկու գծերն էլ ներկայացնում են երկրի գազանի վերջին ժամանակաշրջանը: Քրիստոսի գծում Նրա ծնունդը նշանավորեց այդ պատմության «վերջի ժամանակը»:

Այսպիսով, մենք ունենք չորս գիծ: Քառասուներորդ համարի «վերջի ժամանակը»՝ 1989 թվականից մինչև քառասունմեկերորդ համարի Կիրակնօրյա օրենքը: Երկրորդ համարում ներկայացված են նախագահները, ինչպես նաև Քրիստոսի և նեոի համար նախապատրաստության երեսուն տարիները: Քրիստոսի երեսուն տարիները սկսվեցին Նրա գծում «վերջի ժամանակից», որը նշանավորվեց Նրա ծնունդով: 1798 թվականի

«վերջի ժամանակը» նախատիպավորվել էր բառացի Իսրայելի՝ բառացի Բաբելոնում յոթանասունամյա գերության ավարտով: Ուստի Դանիել տասնմեկերորդ գլխի երկրորդ համարը սկսվում է Դարեհով, որովհետև Դարեհը սկսեց թագավորել Բաբելոնի անկման ժամանակ: 1989 թվականը քառասուներորդ համարի «վերջի ժամանակն» է, և Դանիել տասնմեկերորդ գլխի երկրորդ համարը նույնպես «վերջի ժամանակն» է, իսկ Քրիստոսի պատրաստության երեսուն տարիները սկսվեցին «վերջի ժամանակում»: Այս չորս գծերից երեքում «վերջի ժամանակը» հեշտությամբ նշվում է որպես սկզբնական ճանապարհային նշան:

Առաջին հրեշտակի շարժման և երրորդ հրեշտակի շարժման մեջ առկա երկուհարյուր քսան տարվա երկու գծերը նույնացնում են երկուհարյուր քսանը՝ որպես մարդկության և աստվածության միջև կապի խորհրդանիշ: Երկուհարյուր քսան տարվա խորհրդանշական կապի սկիզբը, որ սկսվեց 1776 թվականին, հանգեցրեց 1996-ին:

Այդ ժամանակահատվածը նախապատկերավորվեց 1611-ից մինչև 1831 թվականները ներառող երկու հարյուր քսան տարիներով՝ Միլլերական պատմության մեջ: 1776 թվականի Անկախության հռչակագրից մինչև 1798 թվականը, երբ երկրային գազանը գահը զբաղեցրեց որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն, ընկած ժամանակահատվածը ներկայացնում է այն երկու հարյուր քսան տարիների ներսում գտնվող երեք ճանապարհանշաններից առաջին երկուսը, որոնք ավարտվեցին 1996 թվականին:

1776-ից մինչև 1798 թվականը ներկայացնում է մի ժամանակաշրջան, որը տանում է դեպի Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության զորացմանը, և հետևաբար համընկնում է Քրիստոսի և նեոի պատրաստության երեսուն տարիների հետ: Երկրի գազանի զորացումից առաջ ընկած ժամանակաշրջանը ներկայացնում է այն ժամանակաշրջանը, որը նախորդում է եռակի միության զորացմանը, որը յոթից եղող ութերորդ գազանն է: Յոթից եղող ութերորդ գազանը պապականության՝ աշխարհը իշխելու երկրորդ և վերջին դրսևորումն է: Պապականության՝ աշխարհը իշխելու առաջին դրսևորման ժամանակ եղել է երեսունամյա պատրաստության շրջան:

Տող առ տող՝ 1989 թվականի պատմությունը մինչև կիրակնօրյա օրենքը, այն երեսուն տարիների պատմությունը, որոնք առաջնորդեցին դեպի 538, այն երեսուն տարիների պատմությունը, որոնք առաջնորդեցին դեպի Քրիստոսի մկրտությունը, Դանիել տասնմեկի երկրորդ համարի պատմությունը՝ Ռոնալդ Ռեյգանից սկսած մինչև կիրակնօրյա օրենքը, և 1776-ից մինչև 1798 թվականների պատմությունը, բոլորը ներկայացնում են վերջին օրերի նույն պատմությունը: Անհրաժեշտ է հստակ լինել այս փաստի վերաբերյալ, քանի որ 1776-ից մինչև 1798 թվականներին սկսվող պատմությունն այն գիծն է, որ բոլոր գծերը միավորում է մեկտեղ՝ պարզության մեջ:

Այդ մարգարեական պատմության գծում, որը Հայտնություն տասներեքի երկրի գազանի փակման պատմությունն է, կա ներքին մի գիծ, որը դիմում է Աստծո ժողովրդին՝ ինչպես ներկայացված է ճշմարիտ բողոքականության եղջյուրով, և կա արտաքին մի գիծ՝ ինչպես ներկայացված է հանրապետականության եղջյուրով: Երկու

եղջյուրներում էլ կա երկակի պայքար և վեճ, որոնց անդրադառնում է մարգարեությունը: Մենք նույնականացնում էինք վիշապի, գազանի, սուտ մարգարեի և իսլամի այն մարգարեական տարրերը, որոնք դրսևորվում են 1989-ի պատմությունից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը:

Վիշապի մարգարեական բնութագիրն այն է, որ նա ստության հայրն է, մարդասպանը, և երկրի վրա գաղտնի դավադրությունների առաջնորդը, ինչպես որ երկնքում էր: Նրա կրոնը սպիրիտուալիզմն է: Նա այն բանի առաջամարտիկն է, ինչն այսօր կոչվում է «lawfare», նա անսուրբ դատապաշտպանն է, մեր եղբայրների մեղադրիչը, ինչպես որ երկնային աստանում էր, երբ վիճում էր Հոբի հնազանդության և հավատի շուրջ, և երբ վիճում էր Մովսեսի մարմնի շուրջ, և ինչպես նաև վիճում էր Քրիստոսի գործի դեմ՝ Ջաֆարիայի երրորդ գլխում Հեսուի վրայից պիղծ հանդերձները հանելու հարցում: Նա է, որ կառավարում է թագավորությունները, և նա է, որ իրեն Աստծու պես բարձրացնում է:

Գազանի կրոնը կաթոլիկությունն է, և նա այն կինն է, որ աշխարհը խաբում է ավանդություններով ու սովորություններով, որոնց մասին իր հետևորդներին առաջնորդում է հավատալու, թե դրանք պետք է հնազանդությամբ պահվեն Աստծո Խոսքից վեր: Նա աշխարհը խաբում է իր կախարդություններով, որոնք Հայտնության տասնութերորդ գլխի քսաներեքերորդ համարում կոչվում են հունարեն pharmakeia բառով, որ նշանակում է «դեղամիջոցներ»: Նա է այն, որ պոռնկություն է գործում երկրի թագավորների հետ: Նա է Մեկի կեղծօրինակը, Ով մեռած էր, բայց նորից կենդանի է: Նա է այն, որ մոռացվում է, ապա հիշվում, և նա է յոթից եղած ութերորդը: Նա է այն գազանը, որի պատկերը Միացյալ Նահանգները կազմում է և որի համար պատկեր է կազմում:

Կեղծ մարգարեն ուխտադրուժ բողոքականությունն է, որը հավակնում է լինել այն, ինչ Աստծո Խոսքը մերժում է, և Աստծո Խոսքի իր մերժման պատճառով այն զուրկ է այն գորությունից, որ ընձեռվում է Աստծո Խոսքով: Առանց Աստծո Խոսքի գորության՝ մի եկեղեցի կամ մի ժողովուրդ, որ դեռևս հանդգնաբար հավակնում է լինել Աստծո ժողովուրդը, տրամաբանորեն ստիպված է հենվել քաղաքացիական իշխանության վրա՝ ձևացնելով, թե իրագործում է Աստծո գործը: Ուխտադրուժ բողոքականությունը Բահադի և Աշտարովթի մարգարեներն են, որոնք խաբուսիկ պարը մատուցում են Հեզաբեղի և Հերովդիայի համար, և նրանք են Սողոմոն՝ Հերովդիայի դուստրը:

Այս երեք ուժերը միավորվում են եռակի դաշինքի մեջ, սակայն իրականում ատում են միմյանց: Առանց հասկանալու այն փաստը, որ նրանք հակամարտության մեջ են միմյանց հետ, անհնար է հասկանալ, թե ինչպես տասը թագավորները (Միավորված ազգերի կազմակերպությունը) կհամաձայնեին իրենց թագավորությունը տալ պապականությանը, և նույն գլխում ուտել նրա մարմինը ու այրել նրան կրակով: Այս ուժերի միջև եղած հակամարտությունը պետք է ուսուցանվի Աստծո մարգարեության ուսանողներին:

Իսլամը յոթերորդ փողն է, և որպես երրորդ վայ՝ այն դատաստանի այն գործիքն է, որ Աստված գործադրում է՝ դատաստան բերելու ժամանակակից Բաբելոնի վրա, ինչպես առաջին չորս փողերն էին դատաստան բերում արևմտյան հեթանոսական Հռոմի վրա, և ինչպես հինգերորդ ու վեցերորդ փողերը դատաստան բերին պապական և արևելյան հեթանոսական Հռոմի վրա:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

«Այս հատուկ հետաքրքրություն ներկայացնող ժամանակներում Աստծո հոտի պահապանները պետք է ժողովրդին ուսուցանեն, որ հոգևոր գործությունները հակամարտության մեջ են: Մարդիկ չեն, որ ստեղծում են այնպիսի զգացմունքի սաստկություն, ինչպիսին այժմ առկա է կրոնական աշխարհում: Սատանայի հոգևոր ժողովարանից մի գործություն ներարկվում է աշխարհի կրոնական տարրերի մեջ՝ մարդկանց մղելով վճռական գործողության, որպեսզի առաջ մղվեն այն առավելությունները, որ Սատանան ձեռք է բերել՝ կրոնական աշխարհը ներքաշելով վճռական պատերազմի մեջ նրանց դեմ, ովքեր Աստծո խոսքը դարձնում են իրենց առաջնորդը և վարդապետության միակ հիմքը: Սատանայի վարպետ ջանքերն այժմ գործադրվում են՝ ի մի հավաքելու յուրաքանչյուր սկզբունք և յուրաքանչյուր գործություն, որ նա կարող է գործածել՝ հակադարձելու Եհովայի օրենքի պարտադիր պահանջներին, հատկապես չորրորդ պատվիրանին, որը սահմանում է, թե ով է երկնքի և երկրի Արարիչը:»

«Մեղքի մարդը խորհել է փոխել ժամանակներն ու օրենքները. բայց արդյո՞ք նա արել է դա: Ահա մեծ հարցը: Հռոմը և բոլոր այն եկեղեցիները, որ խմել են նրա անօրենության բաժակից, ժամանակներն ու օրենքները փոխելու մտադրությամբ բարձրացրել են իրենց Աստծուց վեր և քանդել են Աստծո մեծ հուշարձանը՝ յոթերորդ օրվա շաբաթը: Շաբաթը պետք է կանգնի՝ ներկայացնելով Աստծո գործությունը աշխարհի վեց օրում ստեղծագործության մեջ և յոթերորդ օրը՝ Նրա հանգստանալը: «Ուստի նա օրհնեց շաբաթ օրը և սրբացրեց այն», որովհետև այդ օրը Նա հանգստացել էր իր բոլոր գործերից, որոնք Աստված ստեղծեց և արեց: Մեծ խաբեբայի վարպետաբար իրականացվող գործունեության նպատակը եղել է Աստծուն փոխարինելը: Ժամանակներն ու օրենքները փոխելու իր ջանքերում նա գործել է՝ պահպանելու մի իշխանություն, որ հակադրված է Աստծուն և Նրանից վեր է:»

«Ահա մեծ հարցը: Ահա երկու մեծ գործությունները, որ կանգնած են միմյանց դիմաց,—Աստծո Իշխանը՝ Հիսուս Քրիստոսը, և խավարի իշխանը՝ սատանան: Ահա բացահայտ բախումը: Աշխարհում կան միայն երկու դասեր, և յուրաքանչյուր մարդ պիտի դասավորվի այս երկու դրոշմներից մեկի տակ,—կա՞մ խավարի իշխանի դրոշի տակ, կա՞մ Հիսուս Քրիստոսի դրոշի տակ:»

«Աստված Իր Հոգով կներշնչի Իր հավատարիմ և ճշմարիտ զավակներին: Սուրբ Հոգին Աստծո ներկայացուցիչն է և մեր աշխարհում կլինի այն հզոր գործող գործակալը, որ հավատարիմներին և ճշմարիտներին պիտի կապի խրճերի մեջ Տիրոջ շտեմարանի համար: Սատանան ևս բուռն գործունեությամբ ցորենի միջից իր որոմներն է հավաքում խրճերի մեջ:

«Քրիստոսի յուրաքանչյուր ճշմարիտ դեսպանի ուսուցումը այժմ ամենայն լրջության և խորին կարևորության հարց է: Մենք ներգրավված ենք մի պատերազմում, որը երբեք չի դադարելու, մինչև վերջնական վճիռը չկայացվի ողջ հավիտենության համար: Թող Հիսուսի յուրաքանչյուր աշակերտ հիշեցվի, որ մենք «ոչ թե մարմնի ու արիւնի դէմ ենք մաքառում, այլ՝ իշխանութիւնների դէմ, պետութիւնների դէմ, այս աշխարհի խաւարի տիրակալների դէմ, երկնայիններում եղող չար ոգիների դէմ»: Ո՛վ, այս հակամարտության մեջ ներգրավված են հավիտենական շահեր, և այս հարցին ընդառաջ գնալու համար չպետք է լինի մակերեսային աշխատանք, ոչ էլ էժան փորձառություն: «Տէրը գիտէ, թէ ինչպէս ազատի աստուածապաշտներին փորձութիւնից, եւ անիրաւներին պահի դատաստանի օրվա համար՝ պատժուելու համար.... մինչդեռ հրեշտակները, որոնք ավելի մեծ են զորությամբ ու կարողությամբ, Տիրոջ առաջ նրանց դէմ հայիոյալից մեղադրանք չեն բերում»: General Conference Daily Bulletin, March 4, 1895.»